

2026/575

13.3.2026

DECYZJA RADY (UE) 2026/575

z dnia 5 marca 2026 r.

w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej podczas 69. posiedzenia Komisji ds. Środków Odurzających w odniesieniu do umieszczenia substancji w wykazie na podstawie Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., zmienionej protokołem z 1972 r., oraz Konwencji o substancjach psychotropowych z 1971 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 83 ust. 1, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jednolita konwencja ONZ o środkach odurzających z 1961 r., zmieniona protokołem z 1972 r. (zwana dalej „konwencją o środkach odurzających”), weszła w życie w dniu 8 sierpnia 1975 r.
- (2) Na podstawie art. 3 konwencji o środkach odurzających Komisja ds. Środków Odurzających może podjąć decyzję o dodaniu substancji do wykazów załączonych do tej konwencji. W przypadku gdy Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) zgłasza Komisji ds. Środków Odurzających substancje, które mają zostać dodane do wykazów, Komisja ds. Środków Odurzających może dokonać zmian w wykazach jedynie zgodnie z tym zgłoszeniem WHO, ale może także zdecydować o odstąpieniu od dokonania zmian zgłoszonych przez WHO.
- (3) Konwencja ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r. (zwana dalej „konwencją o substancjach psychotropowych”) weszła w życie w dniu 16 sierpnia 1976 r.
- (4) Zgodnie z art. 2 konwencji o substancjach psychotropowych Komisja ds. Środków Odurzających może podjąć decyzję o dodaniu substancji do wykazów załączonych do tej konwencji lub o ich usunięciu. Ma ona dużą swobodę decyzyjną, jeśli chodzi o uwzględnianie zaleceń WHO, a także czynników gospodarczych, społecznych, prawnych, administracyjnych i innych, ale nie jest uprawniona do tego, aby działać w sposób arbitralny.
- (5) Zmiany w wykazach załączonych do konwencji o środkach odurzających oraz konwencji o substancjach psychotropowych mają bezpośredni wpływ na zakres stosowania prawa Unii w dziedzinie polityki antynarkotykowej. Do substancji wymienionych w wykazach załączonych do tych konwencji ma zastosowanie decyzja ramowa Rady 2004/757/WSiSW⁽¹⁾. Wszelkie zmiany w wykazach załączonych do tych konwencji są bezpośrednio włączane do wspólnych przepisów unijnych. Konieczne jest zatem, aby Rada upoważniła państwa członkowskie do wyrażenia stanowiska Unii w odniesieniu do umieszczenia substancji w wykazach na podstawie tych konwencji, ponieważ decyzje dotyczące dodania nowych substancji do załączonych do nich wykazów wchodzą w zakres wyłącznej kompetencji Unii.
- (6) Podczas swojego 69. posiedzenia, które ma odbyć się w dniach 9–13 marca 2026 r. w Wiedniu, Komisja ds. Środków Odurzających ma podjąć decyzję o dodaniu trzech nowych substancji do wykazów załączonych do konwencji o środkach odurzających oraz konwencji o substancjach psychotropowych.
- (7) WHO zaleciła dodanie dwóch nowych substancji do wykazu I załączonego do konwencji o środkach odurzających oraz jednej nowej substancji do wykazu II załączonego do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (8) Wszystkie substancje, które zostały poddane przeglądowi przez Komitet Ekspertów WHO ds. Uzależnień od Środków Odurzających i które WHO zaleciła umieścić w wykazach, są monitorowane przez Agencję Unii Europejskiej ds. Narkotyków (EUDA) jako nowe substancje psychoaktywne na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1322⁽²⁾.

(1) Decyzja ramowa Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiająca minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami (Dz.U. L 335 z 11.11.2004, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2004/757/oj).

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1322 z dnia 27 czerwca 2023 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Narkotyków (EUDA) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1920/2006 (Dz.U. L 166 z 30.6.2023, s. 6, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1322/oj>).

- (9) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów substancja izotonitazen N-pirolidyny (izotonitazepina) (nazwa IUPAC: 5-nitro-2-((4-((propan-2-yl)oksy)fenylo)metylo)-1-[2-((pirolidyn-1-yl)etylo)-1H-1,3-benzimidazol]) jest syntetycznym opioidem należącym do klasy benzimidazoli lub nitazenów. Izotonitazen N-pirolidyny nie został wcześniej poddany formalnemu przeglądowi przez WHO. Izotonitazen N-pirolidyny nie ma znanych zastosowań terapeutycznych ani nie przyznano w odniesieniu do niego pozwoleń na dopuszczenie do obrotu. Istnieją wystarczające dowody na to, że izotonitazen N-pirolidyny jest lub może być nadużywany i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie go międzynarodową kontrolą. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie izotonitazenu N-pirolidyny w wykazie I załączonym do konwencji o środkach odurzających.
- (10) Izotonitazen N-pirolidyny wykryto w dziewięciu państwach członkowskich i podlega on kontroli w co najmniej dwóch państwach członkowskich. Izotonitazen N-pirolidyny jest ściśle monitorowany przez EUDA. Dwa państwa członkowskie zgłosiły łącznie co najmniej trzy przypadki śmiertelne, w których potwierdzono ekspozycję na izotonitazen N-pirolidyny. Jedno państwo członkowskie zgłosiło co najmniej jeden przypadek ostrego zatrucia, w którym podejrzewano ekspozycję na izotonitazen N-pirolidyny.
- (11) W związku z tym Unia w swoim stanowisku powinna poprzeć dodanie izotonitazenu N-pirolidyny do wykazu I do konwencji o środkach odurzających.
- (12) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów substancja etonitazen N-dezetylu (nazwa IUPAC: 2-[2-((4-etoksyfenylo)metylo)-5-nitro-benzimidazol-1-yl]-N-etylo-etanamina) jest nowym syntetycznym opioidem należącym do klasy benzimidazoli lub nitazenów. Jest to metabolit etonitazenu, innego opioidu należącego do klasy benzimidazoli, który jest kontrolowany na podstawie wykazu I załączonego do konwencji o środkach odurzających. Etonitazen N-dezetylu nie został poddany formalnemu przeglądowi przez WHO. Etonitazen N-dezetylu nie ma znanych zastosowań terapeutycznych ani nie przyznano w odniesieniu do niego pozwoleń na dopuszczenie do obrotu. Istnieją wystarczające dowody na to, że etonitazen N-dezetylu jest lub może być nadużywany i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie go międzynarodową kontrolą. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie etonitazenu N-dezetylu w wykazie I załączonym do konwencji o środkach odurzających.
- (13) Etonitazen N-dezetylu wykryto w czterech państwach członkowskich i podlega on kontroli w co najmniej sześciu państwach członkowskich. Etonitazen N-dezetylu jest ściśle monitorowany przez EUDA.
- (14) W związku z tym Unia w swoim stanowisku powinna poprzeć dodanie etonitazenu N-dezetylu do wykazu I do konwencji o środkach odurzających.
- (15) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów substancja MDMA-FUBINACA (nazwa IUPAC: 2-[[1-((4-fluorofenylo)metylo)indazolo-3-karbonylo]amino]-3,3-dimetylobutanian metylu) jest silnym kannabinoidem syntetycznym. Substancja MDMA-FUBINACA nie została wcześniej poddana przeglądowi przez WHO. Substancja MDMA-FUBINACA nie ma znanych zastosowań terapeutycznych ani nie przyznano w odniesieniu do niej pozwoleń na dopuszczenie do obrotu. Istnieją wystarczające dowody na to, że substancja MDMA-FUBINACA jest lub może być nadużywana i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie jej międzynarodową kontrolą. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie substancji MDMA-FUBINACA w wykazie II załączonym do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (16) Substancję MDMA-FUBINACA wykryto w 14 państwach członkowskich i jest ona poddana kontroli w co najmniej ośmiu państwach członkowskich. Substancja MDMA-FUBINACA jest ściśle monitorowana przez EUDA. Jedno państwo członkowskie zgłosiło co najmniej jeden przypadek ostrego zatrucia, w którym podejrzewano ekspozycję na substancję MDMA-FUBINACA.
- (17) W związku z tym Unia w swoim stanowisku powinna poprzeć dodanie substancji MDMA-FUBINACA do wykazu II załączonego do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (18) Należy określić stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komisji ds. Środków Odurzających, ponieważ decyzje o umieszczeniu w wykazach trzech wymienionych wyżej substancji będą mogły w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na zakres stosowania decyzji ramowej 2004/757/WSiSW.
- (19) Unia nie jest stroną konwencji o środkach odurzających ani konwencji o substancjach psychotropowych. Ma ona status obserwatora bez prawa głosu w Komisji ds. Środków Odurzających, w której członkami z prawem głosu na 69. posiedzeniu jest 14 państw członkowskich⁽³⁾. Stanowisko Unii ma zostać wyrażone przez te państwa członkowskie, działające wspólnie w interesie Unii.
- (20) Dania jest związana decyzją ramową 2004/757/WSiSW, zatem uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(³) Belgia, Niemcy, Hiszpania, Francja, Włochy, Litwa, Węgry, Malta, Niderlandy, Austria, Polska, Portugalia, Słowenia i Finlandia.

- (21) Irlandia jest związana decyzją ramową 2004/757/WSiSW, zatem uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii podczas 69. posiedzenia Komisji ds. Środków Odurzających w dniach od 9 do 13 marca 2026 r., w odniesieniu do przyjęcia decyzji w sprawie dodania substancji do wykazów załączonych do Jednolitej konwencji ONZ o środkach odurzających z 1961 r. zmienionej protokołem z 1972 r. oraz do Konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r., określone jest w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Stanowisko, o którym mowa w art. 1, wyrażają państwa członkowskie będące członkami Komisji ds. Środków Odurzających, działające wspólnie w interesie Unii.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2026 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
N. IOANNIDES

ZAŁĄCZNIK

Stanowisko, które ma zostać zajęte przez państwa członkowskie będące członkami Komisji ds. Środków Odurzających, działające wspólnie w interesie Unii, podczas 69. posiedzenia Komisji ds. Środków Odurzających w dniach 9–13 marca 2026 r. w odniesieniu do umieszczenia substancji w wykazie:

- 1) izotonitazen N-pirolidyny (izotonitazepina) (nazwa IUPAC: 5-nitro-2-({4-[(propan-2-ylo)oksy]fenylo)metylo}-1-[2-(pirolidyn-1-ylo)etylo]-1H-1,3-benzimidazol) należy włączyć do wykazu I załączonego do konwencji o środkach odurzających;
- 2) etonitazen N-dezetylu (nazwa IUPAC: 2-[2-[(4-etoksyfenylo)metylo]-5-nitro-benzimidazol-1-ylo]-N-etylo-etanamina) należy włączyć do wykazu I załączonego do konwencji o środkach odurzających;
- 3) substancję MDMB-FUBINACA (nazwa IUPAC: 2-[[1-[(4-fluorofenylo)metylo]indazolo-3-karbonylo]amino]-3,3-dimetylobutanian metylu) należy włączyć do wykazu II załączonego do konwencji o substancjach psychotropowych.